

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4350/2018
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јован Митровић, адвокат из ..., и ДД из ..., чији је пуномоћник Томислав Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из ... ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3681/17 од 25.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3681/17 од 25.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу – Судске јединице у Власотинцу П 3107/16 од 24.10.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ исплати на основу уложеног грађевинског рада и услуга износ од 117 евра, а тужиоцу АА износ од 304 евра, све у динарској противвредности, са каматом почев од 18.10.201. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ВВ, ГГ и ДД којима су тражили да се обавезе тужени да им по истом основу исплати и то ВВ износ од 150 евра, ГГ износ од 400 евра и ДД износ од 206 евра, све у динарској противвредности, са каматом почев од 18.10.201. године, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Основног суда у Лесковцу – Судске јединице у Власотинцу П 3107/16 од 10.07.2017. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од још 366 евра, као и тужбени захтев тужиоца ББ у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од још 302 евра.

Пресудом Вишег суда у у Лесковцу Гж 3681/17 од 25.12.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу – Судске јединице у Власотинцу П 3107/16 од 24.10.2016. године и допунска пресуда тог суда П 3107/16 од 10.07.2017. године, тако што су усвојени тужбени захтеви

тужилаца и обавезан тужени да исплати и то тужиоцу АА износ од 670 евра, тужиоцу ДД износ од 206 евра, тужиоцу ББ износ од 419 евра, тужиоцу ВВ износ од 150 евра и тужиоцу ГГ износ од 400 евра, све у динарској противвредности, са каматом по есконтној стопи Централне Европске банке почев од 18.10.2010. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 271.739,00 динара динара, у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), који Закон се примењује у смислу одредбе члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради исплате је дана 14.12.2010. године поднело више тужилаца који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора одређује према вредности главних захтева сваког тужиоца засебно, односно, меродавна је највећа појединачно тражена вредност главног захтева, а то је у конкретном случају, износ од 71.083,11 динара као динарска противвредност 670 евра на дан подношења тужбе (1 евро = 106,0942 динара), који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности није дозвољена ревизија. У тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени се према одредби члана 13. став 1. тачка 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Како ревизија против одлуке донете у спору мале вредности није дозвољена, без обзира на то што је првостепена одлука преиначена побијаном другостепеном одлуком, против које је тужени изјавио ревизију, ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић